

[Haustrup Clømmensen.]

gruppe arbejder med disse forsvarstanker, i hvert fald lytter til sagkundskaben, at man ikke ustandseligt på dette område henviser til: ja, det, nogle militære siger, det er altid noget, der bare kræver flere forsvarsbevillinger. Demokratiet skal forsvares, og også på dette område kan det være naturligt og nødvendigt at lytte til sagkundskaben. Jeg går ud fra, at man i socialdemokratiet meget omhyggeligt har gjort sig bekendt, ikke blot med danske forsvarssagkyndiges udtalelser, men også med de vurderinger, som f. eks. en så anset militær leder som chefen for NATOs nordregion, general Walker, har givet udtryk for. Socialdemokratiet kender det aktstykke, der her er tale om, og jeg må måske ganske kort citere den konklusion, som man fra NATOs nordregions side kommer frem til i vurderingen af det socialdemokratiske forsvarsforslag. Man siger til slut i konklusionen:

„Kort sagt: forslagene vil forkrøble landets forsvar, vil afgørende reducere dets mulighed for at hindre aggression, og dertil vil det forøge risikoen for en atomkrig.“

Hvis ikke disse alvorlige ord gør indtryk i et socialdemokrati, der hidtil har stået på en klar NATO-linje, så ved jeg ærlig talt ikke, hvad der overhovedet kan gøre indtryk. Jeg beder derfor om, at disse alvorlige ord indgår også i socialdemokratiets overvejelse på disse felter.

Med hensyn til andre sider af udenrigspolitikken og sikkerhedspolitikken har jeg indtryk af, at der er mulighed for at opretholde den brede enighed imellem de store partier i det danske folketing. Jeg tror, det er nyttigt og godt på denne måde.

Jeg lagde mærke til det lille ord — man skal jo somme tider være nøjsom — „forhåbentlig“, som hr. Per Hækkerup anførte, da han talte om Danmarks forestående medlemskab af et udvidet fællesmarked sammen med Storbritannien og sammen med så mange af de nordiske lande som overhovedet muligt. Også på dette område har social-

demokratiet en fortid, men også på dette felt har der i oppositionsperioden været nogen uklarhed om målsætningen.

Vi mener fra konservativ side, at internationalt samarbejde er et helt uafviseligt krav i vor tidsalder, og her må det være naturligt, at vi begynder i vor egen verdensdel. Derfor må det være naturligt, at Danmark forsøger, sammen med så mange af EFTAs lande som muligt, at blive medlem af et udvidet fællesmarked. Måske i modsætning til ganske enkelte medlemmer i denne sal tror jeg ikke, at der derved opnås Idyllien på jorden, bestemt ikke. Men det må være en linje at få nedbrudt så mange handelsskranker som overhovedet muligt og få handelen til at foregå så frit, som tænkes kan.

Der skal som allerede nævnt af hr. Per Hækkerup i løbet af en måneds tid være en markedspolitisk debat her i tinget, og jeg skal derfor afstå fra yderligere bemærkninger og kun ganske kort understrege, at vi fra konservativ side stadig lægger afgørende vægt på, at overgangsperioden bliver så kort som muligt. Vi er taknemlige for, at handelsministeren så tydeligt har understreget, at det må være naturligt, at det bliver en overgangsperiode af samme længde for industri og landbrug; visse engelske ønsker på dette område er direkte stridende mod danske interesser.

Netop når Danmark står foran en sådan tilslutning til et større europæisk marked, må det være naturligt for os at få orden i landets økonomi. Den internationale konkurrence er overordentlig hård, og det må derfor være en dansk selvholdelsesdrift, at vor konkurrenceevne er stor, at effektiviteten er så god som muligt i erhvervslivets forskellige led, og at landets økonomiske balance bringes i orden.

Jeg vil gerne netop vedrørende disse økonomiske problemer have lov til at understrege — hr. Per Hækkerup var lidt inde på tanken, og jeg kan ganske støtte denne grundbetragtning — at vi skal passe på ikke at fortvivle og ikke at optræde som græde-